

Автор: Галкин Александр Алексеевич

Книга: Сунатлă улап = Крылатый Улып

Сказка: Наян Куян

Кăшт астивмелĕх те пулнн сĕмĕс тупăнмĕ-ши тесе вăрман тăрăх сулланкаласа лыракан наян Куян сунне сасартăк тем сÿллĕш хÿме пÿлсе хурать: Кашкăр мар, сÿлевĕс те сиксе каçаяс çук.

– «Ак япала, аста килсе тухрăм эп капла? – шухăшлать наян Куян, ун-кун пăхкаласа. – Нивушлĕ тÿрĕ султан пăрăнма тивет ку хÿмене пула? Мĕн чухлĕ усăсăр утма лекет! Тен, аста та пулин хапха пур-тăр? Шыраса пăхас...»

Утать наян Куян хуллен хÿме хĕррипе сулахай еннелле. Утсан-утсан, чăнах та, хапха тĕлне ситет хайхи.

Хапхи усах иккен. Хăра-хăрах кĕрет вăл шала йăпшăнса. Пăхать те тĕлĕнсех каять: вăр çавра кÿлĕ варринче икĕ хутлă вăр-çавра кермен лара парать. Тăрри хайĕн шĕп-шĕвĕр, шĕвреки сĕнче ылтăн атан каçарăлса тăрать. Çил вĕрнĕ май хай вĕçĕмсĕр пăркаланать, кĕç-вĕç сĕре сиксе анассăн туйăнать. Иккĕмĕш хутра вара йĕри-таврах балкон. Унтан тÿрех кÿлле вăлта яма пулать, хуть те ситмĕл сичĕ вăлта яр – никам та кансĕрлекен çук. «Эх, манăн пулсанчĕ ку сÿрт-йĕр!.. Пурăннă пулаттăм пĕр кана нимĕн шухăшламасăр! Утравĕ сĕнче, ав, купăсти те, кишĕрĕ те темĕн чухлех... Анчах астан каçса кĕмелле-ха ку кермен патне? Кĕперĕ те çук, кимĕ тавраш та курăнмасть... – шухăшлать наян Куян, утрав сĕнелле тинкернĕ май. – Каçсан аванчĕ те, анчах кам пурăнать-ши унта? Тен, Арăслан?»

Арăслан ятне асăнсанах Куянăн шăмшакĕ сивчир ернĕ пек чĕтреме тытăнать. Урисем унăн хайсем тĕллĕнех каялла утăмлама пуçлаççĕ. Анчах Куян хапха патне ситме ĕлкĕреймест, чултан такăнать те пăлтăр-палтăр сĕç месерле кайса ўкет. Вилнĕ пек пулас тесе, пĕр хушă нимĕн хускалмасăр выртать. Выртсан-выртсан хăрах куçне хуллен усса пăхать те вăл, хай сывăхĕнче никам та çуккине асăрхать, вара кăшт лăплаиать. Иглесе пăхать – пĕр сас-хура та çук. Керменте те чĕрчун тавраш пурри палăрмасть. Куяна тинех чун кĕрет. Вăл хăюллăн кермен патнелле сул тытать. Çыран хĕрринчи хăвалăхра кимĕ тупать, ун сĕне ларса, утрав сĕне тухать.

«Арăслан, тен, сывăрать?» – каллех иккĕленме тытăнать Куян, керменĕн яр усă тăракан алăкĕ сĕнелле тĕмсĕлсе, Анчах хырăм выçси апа малаллах туртать. Вăл чăтаймасть – асăрхана-асăрханах шалалла кĕрет. Чылай саврăнкаласа сÿрет Куян унта. Çаврака картлашка тăрăх иккĕмĕш хута хăпарать. Кунта та хăрушлăх çук иккен. Савансах каять вăл. Чупса анса, хÿме хапхине питĕрме васкать. «Лайăхрах питĕрсен, никам та кĕреймĕ, хам пурăнма иуçлатăп кунта!» – шухăшлать вăл питĕ хăвăрт. Вирхĕнсе ситет те пĕртен пĕр хапхана сăлап ярсах питĕрсе лартать.

Пуçлать вара пурăнма наян Куян чаплă пурнăçпа: самантрах сÿртлă-йĕрлĕ, апатлă-сĕмĕслĕ, кĕпеллĕ-тумтирлĕ пулса тăрать-ске-ха, ситменне тата, никам та хăратаймасть апа – хÿме урлă пĕр чĕрчун та каçаймасть, хапхи шанчăклă. Юрласа сĕç ларать Куян балкон сĕнче: мĕн сĕнес килет – савна сĕнет, хăсан канас тет – саван чух канать. Хушăран хушă пулă тыткалать, утрав тăрăх усăлса сÿрекелет. Кĕскен каласан, кĕтмен сĕртен ырлăха кĕрсе ўкет вăл!

Нумаи иртет-и вăхăт, сахал-и – пĕр каçхине Куянăн лăпкă ййхине хаяр сасă татать. Упа-Утаман мĕкĕре-мÿкĕре хапхана ўнлеттерет иккен:

– Кам йышăннă ман кермене, тухнă пултăр халех! Унсăр сĕмĕрсе кĕретĕп!

Куян чĕнмест. Хапхана сÿмĕрме май çуккине вăл аван чухлать. Хÿме урлă каçма та май çук – сÿлтен йĕплĕ карта савăрнă. Саванпа вырăнĕ сĕнчен те тăмасть Куян, тепĕр аякĕ

çине сеш наяннан çавранса ыртса, ыйха путать. Упа вара, кёмсёртеттеркелесе тårсан-тårсан, вårманалла утать...

Ир пулать те каç пулать, каç пулать те ир пулать. Ылтån кустанма пек ылтån хёвел пёрмай хай сулёпе тухаçран анåсалла шåва-шåва каçать. Вåхåt иртни те сисёнмест, кёсех хёл персе ситет. Нихсанхинчен те силлес сурет Хёл Мучи: е асар-писер сил-таман кåларать вål, е пårланса лармалла сивётет. Аптåрасах ситеçсё куянсем. «Аçта каймалла, мён тумалла? Нивушлё шансах вилмелле?» – шухåшлаçсё вёсем, ниçта кайса кёрейми чётренё май. Пухåнаçсё те пёр сёре Упа-Утаман патне кайма шут тытаçсё. Тен, вål хёрхенё, унån сурчё-йёрё пысак, пире вåхåtлåха та пулин ырнаçтарё, теçсё вёсем.

Сула тухаçсё. Нумай та каяймаçсё – Упана тёл пулаçсё.

– Эпир сирён пата пыма тухнåччё, Упа тусåмår, телей пур пулас кåштах, сул сунчех тёл пултåмår. Шånса вилетпёр вёт, сålсамårччё пире. ырнаçтарårччё хåвårån суртåра вåхåtлåха? Санталåк сёмселсенех Сире чårмантармåпår, – мёскённён йåлåнаçсё куянсем Упа-Утамана.

– Эй, тусåмсем, эп хам та суртсår-йёрсёр тårса юлтåм сав! Кёркуннеренпех сåпла сулланса суретёп ёнтё, такам мурё кёрсе ларнå-ске манån кермене. Мён чухлё сёмёрмерём пуль хапхана, питёрсе лартнå та сас-хура та памасть. Каçса кёме те май сук, хумё тårринчи йёплё пралук хырåма сурма пултарать, – åнлантарать Упа куянсене. – Таçта каймалла ёнтё халь, пёлместёп...

– Атьår пирёнпе, тен, ушкånпа усма вай ситерёпёр? – сёнеçсё Упана куянсем.

Каяçсё хайхисем Упа хыçсан. Ситеçсё те кермен хапхи патне, ушкånпа тёртсе пåхаçсё – усålмасть, шаккаçсё – никам та сас памасть. Шалта кам пуррипе суккине курма май сук-ши тесе, Упа сывåхри пёр юман сине хåпарса пåхать.

– Ах, сёр сåtасшё пуçне! – мёкёрет Упа сёлтен, – Куян ларать вёт унта! Ав, кишёр кåшлать, кунталла савранса та пåхмасть!

Куна илтсен, куянсем пёр шикленсе, пёр тарåхса каяçсё.

– Куян ятне сёртет, мур пуçё, пирён йåха варалать! – шавлаçсё вёсем.

Анчах ним тума та сук, наян Куян вёсем сине савранса та пåхмасть. Хай ырлåха кёрсе үкнё те ытисем сунчен пачах шухåшламасть – хуть те сак самантрах шånса вил.

Куянсем йёрсех яраçсё. Пачах ёнтёркесе ситнёскерсем, хурлåхлån та мёскённён каялла савранса утаçсё. Упа та вара вёсем хыçсан хулен кåштårtатать.

Сула май Упана ыра шухåш сёклентерсе ярать. Вål сав�нтах åна куянсене пёлтерет:

– Атьår ушкånпа пёр сурт туса лартар, пёрле пурånма пуçлар... – тет вål.

Кун пирки пачах шухåшлан куянсем пёр-пёрин сине кан-кан пåхса илеçсё те сасартåк шавлама тытåнаçсё:

– Чåнах та, атьår пуçлар сурт тума! Ушкånпа кирек мёнле йывårлåха та сёнтерме пулать-ске! Эх, мёнле аса илмен эпир кун пирки!

Пуçланать вара хёрё ёç вårманта. Пёрисем йывåç касаçсё, теприсем чутлаçсё, виçсёмёшсем пура тåваçсё, тåваттåмёшсем хåма сурасçсё, пиллёмёшсем канса лараçсё. Чи пысак пёренисене Упа-Утаман сётёрет. Сурт куç умёнчех үссе пырать. Виçё кун та виçё каç ёслесен, пурт мårйинчен тетём мåкårланма та тытånать.

Туслån пурåнаçсё вёсем сак пуртре. Пёрне-пёрни пачах курентермеçсё. Хåшё те пулин чирлесенех ун-кун чупкалама тытåнаçсё: эмел тупма васкаçсё, сиплё курåксемпе сиплеçсё, сур с�махранах пёрне-пёрни åнланаçсё.

Чиперех хёл каçаçсё с�пла куянсем. Упа та суркуннене ыра-сыва кётсе илет. Хёвел сивве хåвалама тытånать. Хёртнё йёппе тире-тире юр кёрчёсене кåпåшлантарать. Хёл чåтаймасть – йёрсе ярать. Унån куçсулё сымасемпе варсем тарåх юха пуçлать: кёлёсемпе лупашкасене тулать, айлåмсемпе сёллех мар утравсене хупласа хурать.

Пёр каçхине хайхи наян Куян суртне те шыв илет. Йёри-тавра тинёс пек суталса ыртать савра кёлё. Тулнåсем тулать вål. Наян Куян сакна малтанах асårхаман-мён. Талåкё-талåкёпе телёрсе ыртнå май вål тулта шыв-шур шавланине те илтмен.

Пёр ирхине наян Куян аран-аран йårаланкаласа тårать те кишёр сиес килнипе путвала анма шутлать. Аялти хута картлашка тарåх анма тårать кåна, хårранипе ахлатсах

яратъ: пўртре сур этаж шыв иккен! Каялла сўлти хута чупса хāпарать. Тўрех балкон сине ыткāнать: йёри-тавра шыв! Пўрчē те сурри ытла шывра!

«Асҗта каймалла, мēн тумалла? – хāвāрт сиссе илет ун пусēнче шухāш. – Камран пулāшу ыйтас?»

Куян кāшкāрма тāратъ, анчах нумай хушā никампа каласмасāр, хутшāнмасāр пурāннāскер тата хāраса ўкнипе сұхалса кайнāскер, нимēн те калаймасть. Темēнле āнланмалла мар сасā сес тухать ун саварēнчен.

– О-о-а-а-и-и-е-е! – тет вāл, савра балкон тāрāх ыткāннā май аллисемпе темēн сулкаласа.

Сак тēлентермēш сасса вāрманти куянсем сес мар, ытти чēрчунсем те илтессē. Вāрмана темēнле хāрушā чēрчун килсе тухман-ши тесе, малтанах вēsем шикленсе ўкессē, унтан сасā илтēннē еннелле тинкерсе пāхассē те савра кермен тāрринче наян Куян сұхāрашса тāнине курах каяссē.

– Асран тайāлман-тāр ку? – тессē куянсем. Суртне йёри-таврах шыв илнине курсан тин вēsем наян Куян хāйне сālма чēннине тавсāрассē.

Кўлли, чāнах та, тастанах сарāлса кайнā-мēн. Ун варринче ларакан кермен, сурри таран шыв илнēскер, аякран пēчēк пўрт пек сес курāнать.

– Сāлас пулатъ айвана, тен, малашне ун пек хātланмē! – тет Упа, хāйне асаплантарнā Куяна шеллесе.

– Сālмалла пуль, епле пулсан та хамāр йāх вēt! – хушса хурать ватāрах Куян. – Тен, хāйне ку инкекрен сālсан, чāнах та, āнланē...

– Сāлас эппин! Анчах епле? – шавлама тытāнассē ытти куянсем.

– Сулā тўмалла, унпа чиперех илсе тухма пулатъ, – вēрентет Упа.

Пуслассē вара сулā тума. Пысāкрах йывāссене касса пēr-пēринпе сұхāнтарассē те наян Куяна āнāслах лартса тухассē. Сиксех чēтрет хāй, каласаймасть те мēsкēн. Йёре-йёре куянсене ыталать, хāйне инкекрен сālнāшāн тав тавать. Аллисемпе кātарткаласа, хēллехи айāпшāн касару ыйтать, яланах йышпа пērле пулма сāмах парать.

Пулкалассē сав пурнāсра та наян Куян пеккисем, хāйсем инкеке лēкиччен тус-тантāш инкекне туйлмассē вēsем.

Калāр-ха, тусāмсем, сирēн хушāра сук-и ун пеккисем?